

Programmering i C

Lektion 4

25 oktober 2007

Fra sidst

- 1 Funktioner
- 2 Eksempel

Eksempel:

```
1  /* funktions-prototyper */  
   int indlaes( void );  
   void udskriv( int a );  
4  char blabla( char c );  
   ...  
  
7  /* main-funktionen */  
   int main( void ) {  
   ...  
10  
   /* funktions-definitioner */  
   int indlaes( void ) {  
13   ...  
  
   void udskriv( int a ) {  
16   ...
```

Hvorfor:

- top-down-programmering
- abstraktion
- “del-og-hersk”-princippet

Skriv et program der faktoriserer et heltal i primfaktorer.

```
int main( void) {  
    unsigned int x, f;  
  
    greeting();  
    x= readPosInt();  
  
    printf( "%u = ", x);  
  
    while( x!= 1) {  
        f= findFactor( x);  
        printf( "%u * ", f);  
        x= x/ f;  
    }  
  
    printf( "1\n");  
    return 0;  
}
```

Funktions-prototyper:

```
void greeting(  
    void);  
unsigned int readPosInt(  
    void);  
unsigned int findFactor(  
    unsigned int x);
```

Funktioner:

```
void greeting( void) {  
    printf( "\nWe factor a positive integer \\  
into primes.\n");  
}
```

```
unsigned int readPosInt( void) {  
    unsigned int input;  
  
    printf( "Enter a positive integer: ");  
    scanf( "%u", &input);  
  
    return input;  
}
```

Funktioner:

```
unsigned int findFactor( unsigned int x) {  
    unsigned int i;  
    int found_one= 0;  
  
    for( i= 2; i<= (int)sqrt( x); i++)  
        if( x% i== 0) {  
            found_one= 1;  
            break;  
        }  
  
    if( found_one)  
        return i;  
    else  
        return x;  
}
```

Hele programmet: [factor.c](#)

Datatyper

- 3 Typer
- 4 Typekonvertering
- 5 Arrays

C er et programmeringssprog med **statisk**, **svag** typning:

- hver variabel har en bestemt type
- typen skal deklareres explicit og kan ikke ændres
- ved *kompilering* efterses om der er type-fejl
- mulighed for *implicitte* typekonverteringer

En variabels type bestemmer

- hvilke værdier den kan antage
- i hvilke sammenhænge den kan bruges

Typer i C:

- `void`, den tomme type
- skalære typer:
  - aritmetiske typer:
    - heltalstyper: `short`, `int`, `long`, `char!`; `enum`
    - kommatals-typer: `float`, `double`, `long double`
  - pointer-typer
- sammensatte typer:
  - array-typer
  - `struct`

[typer.c]

- implicitte konverteringer:
  - *integral promotion*: `short` og `char` konverteres til `int`
  - *widening*: en værdi konverteres til en mere præcis type
  - *narrowing*: en værdi konverteres til en *mindre* præcis type. Information går tabt!

[conversions.c]

- eksplicitte konverteringer: ved brug af `casts`

```
for ( i = 2; i <= (int) sqrt( x ); i ++)
```

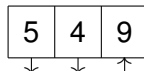
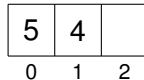
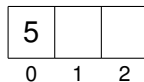
Et **array** er en tabel af variable af samme type der kan tilgås via deres indeks.

```
int tal[3];
```

```
tal[0]=5;
```

```
tal[1]=4;
```

```
tal[2]=tal[0]+tal[1];
```


- et array skal deklareres med angivelse af *type*, og helst også *størrelse*: **type a[N]**
- laveste indeks er **0**, højeste er **N - 1**
- indgangene lagres *umiddelbart efter hinanden*

Pas på! C ser ikke efter om et indeks man forsøger at tilgå ligger indenfor arrayets grænser:

```
#include <stdio.h>

int main( void ) { /* array-bad.c */
    int a[ 3];

    /* Menigsløst resultat */
    printf( "%d\n", a[ 3]);

    /* FARLIGT! */
    /* a[ 3]= 17; */

    return 0;
}
```

Programmet skriver i et hukommelsesområde det ikke har reserveret! I bedste tilfælde er det kun programmet der crasher ...

Scope

- 6 Scope
- 7 Storage class
- 8 Memorising

Scope (“virkefelt”) af en variabel er de dele af programmet hvor variabelen er kendt og tilgængelig.

- I C:
- Scope af en variabel er den blok hvori den er erklæret
  - Variable i en blok “skygger” for variable udenfor der har samme navn

⇒ *huller i scope!*

Eksempel fra lektion 2:

```
#include <stdio.h>
int main(void){ /* blok.c */
    int a=5;
    printf("Før: a==%d\n",a);

    { /* en blok */
        int a=7; /* deklaration */
        printf("I: a==%d\n",a);
    }

    printf("Efter: a==%d\n",a);

    return 0;
}
```

Storage class af variable medvirker til at bestemme deres scope.

- **auto** (default): lokal i en blok
- **static**: lokal i en blok, *men bibeholder sin værdi* fra én aktivering af blokken til den næste. Eksempel:

```
#include <stdio.h>

int nextSquare( void) {
    static int s= 0;
    s++;
    return s*s;
}

int main( void) {
    int i;
    for( i= 1; i<= 10; i++)
        printf( "%d\n", nextSquare());
    return 0;
}
```


Tilbage til Fibonaccital:

$$f_1 = 1 \quad f_2 = 1 \quad f_n = f_{n-1} + f_{n-2}$$

```
unsigned long fibo( int n) {  
    switch( n) {  
        case 1: case 2:  
            return 1; break;  
        default:  
            return fibo( n- 1)+ fibo( n- 2);  
    }  
}
```

Problem: kører meget langsomt pga. utallige genberegninger

Løsning: Husk tidligere beregninger vha. et **static** array
(“*dynamisk programmering*”)

Memoriseret udgave af fibo:

[fibonacci.c]

```
unsigned long fibo( int n) {  
    unsigned long result;  
    static unsigned long memo[ MAX];  
        /* this gets initialised to 0 ! */  
    switch( n) {  
    case 1: case 2:  
        return 1; break;  
    default:  
        result= memo[ n];  
        if( result== 0) { /* need to compute */  
            result= fibo( n- 1)+ fibo( n- 2);  
            memo[ n]= result;  
        }  
        return result;  
    }  
}
```

Programmeringsstil

- 9 Udseende
- 10 Kommentarer
- 11 Symbolske konstanter

C er et programmeringssprog i **fri format**, dvs. stor frihed mht. *formatering*: mellemrum, tabs og linieskift kan indsættes (og udelades) næsten overalt.

⇒ eget ansvar at koden er letlæselig!

- indentér!
- brug mellemrum omkring operatorer
- sæt afsluttende `}` på deres egen linie
- inddel koden i logiske enheder vha. tomme linier
- en masse andre (og til dels modsigende!) konventioner

⇒ find din egen stil!

Sætning: Kode er sværere at læse end at skrive.

⇒ brug *mange* kommentarer.

```
/*  en kommentar der  
    fylder 2 linier */
```

(Det er ikke kun *andre* der skal kunne forstå din kode; måske er det *dig selv* der 4 uger efter forsøger at finde ud af hvad det her program gør.)

- kommentér hver enkelt funktion
- indsæt programmets navn i en kommentar
- skriv en kommentar om hvad det her program gør (medmindre programmet selv fortæller det)
- hvis en kodelinie tog specielt lang tid at skrive, er den nok også svær at forstå. Skriv en kommentar.
- fortæl hvad variablene betyder

Hvis der er en konstant i dit program der ikke er lig 0 eller 1, vil du sandsynligvis lave den værdi om senere.

⇒ definér konstanten **symbolsk** vha. præprocessoren:

```
#define SVAR 42
```

og referér til det symbolske navn i koden:

```
printf( "The answer is %d", SVAR );
```

– Præprocessoren erstatter, som det *første* skridt, *inden* kompilering, alle forekomster af **SVAR** i koden med **42**, undtagen hvis **SVAR** står som del af en streng.

Eksempel på god programmeringsstil: **dag2.c** 😊